

GŁOS PABIANIC

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

CZWARTEK 24 LISTOPADA 1949 ROKU

Nr 323 (1247)

Zdecydowana postawa Rządu RP zmusiła rząd francuski do zwolnienia aresztowanej bezprawnie załogi polskiego samolotu

PARYŻ (PAP). Jak wiadomo, władze francuskie dnia 18 listopada br. zatrzymały w Paryżu polski samolot pasażerski i aresztowały całą jego załogę pod pretekstem „śledztwa” w sprawie rzekomo tajemniczego zaginięcia Robineau.

W wyniku katorycznej postawy Rządu Polskiego, który broniąc swoich obywateli występował równocześnie przeciwko pogwałceniu elementarnych praw człowieka oraz w wyniku nacisku opinii publicznej — rząd francuski zmuszony był zwolnić załogę i uchylić areszt samolotu.

O fakcie zwolnienia władze francuskie zawiadomiły Ambasadę R.P. w Paryżu w dniu 22 bm. o godzinie 21, nota, w której stwierdzają, że „Ministerstwo Spraw Zagranicznych Francji jest obecnie w posiadaniu danych, które pozwalają na przypuszczenie, iż p. Robineau istotnie został aresztowany w Warszawie przed odlatem samolotu. Ministerstwo Spraw Zagranicznych uważa, że w tych warunkach nie ma już powodów do przetrzymywania członków załogi celem uzyskania dodatkowych informacji. Samolot może więc powrócić w dniu 23 listopada br.”

W kołach dziennikarskich zwraca się uwagę na oczywistą niedołęność tłumaczenia się władz francuskich, które bezprawnie i bez żadnego uzasadnienia przetrzymały kilka dni załogę samolotu polskiego.

W kołach tych przypominają, że polski wiceminister Spraw Zagranicznych dr Stanisław Leszczycki już w ubiegłą sobotę, dnia 19 bm. o godz. 14 osobście poinformował ambasadora Francji w Warszawie p. Baelen o miejscu i czasie aresztowania Robineau. Władze francuskie zwolniły jedynego z załogi samolotu polskiego dnia 21.

Warszawie p. Baelen o miejscu i czasie aresztowania Robineau. Władze francuskie zwolniły jedynego z załogi samolotu polskiego dnia 21.

W kołach dziennikarskich zwraca się uwagę na oczywistą niedołęność tłumaczenia się władz francuskich, które bezprawnie i bez żadnego uzasadnienia przetrzymały kilka dni załogę samolotu polskiego.

W 70 rocznicę urodzin Józefa Stalina

Łódzka młodzież w hołdzie Wodzowi światowego obozu pokoju i demokracji

W związku z 70 rocznicą urodzin Wodza światowego obozu pokoju i demokracji Józefa Stalina, w odpowiedzi na apel młodzieży Państwowego Liceum Mechanicznego w Skierniewicach, my, młodzież Państwowego Szkoły Techniczno-Przemysłowej w Łodzi, stwierdzamy, co następuje:

Pragniemy wyrazić swą wielką radość z powodu rocznicy urodzin Józefa Stalina, przypadającej dnia 21.XII. br.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że wyzwolenie nasze spod jarzma hitlerowskiego faszyzmu zawdzięczamy niezwykłom

nej Armii Radzieckiej, pod kierownictwem jej genialnego Wodza — Józefa Stalina.

Zywnym za to do Niego uczucia głębokiej miłości, przywiązania i wdzięczności. Wiemy również, że Józef Stalin jest wielkim przyjaciele młodzieży, dlatego w swej nauce i pracy będziemy się kierowali Jego wskazaniemi, które wychowały młodzież radziecką w duchu głębokiego patriotyzmu ludowego i międzynarodowej solidarności klasy robotniczej. Wskazania Wielkiego Stalina są nam drogą i bliską, gdyż uważamy, jak należy się kształcić, pracować i żyć, aby być dobrymi, świadomymi obywatelami naszej ludowej Ojczyzny, dążąc do socjalizmu.

Widząc i uznając geniusz Józefa Stalina, będziemy starali się poznać Jego życie, działalność i zobowiązujemy się:

1 zapoznać dokładniej z działalnością Józefa Stalina i Jego współpracą z Leninem, w wyniku której doszło do zwycięstwa Wielkiej, Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i powstania pierwszego państwa socjalistycznego na świecie.

2 poznać koleje rozgromienia przez Niego hitlerizmu. Zobowiązujemy się także, zgodnie ze wskazaniami Józefa Stalina, usilnie pracować nad podniesieniem swego poziomu naukowego, zlikwidować do minimum spóźnienia i opuszczenie lekcji oraz ocały niedostateczny. Będziemy liczyć na pomoc Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, aby móc lepiej poznać ojczyznę Józefa Stalina.

Zobowiązujemy się ponadto, przy pomocy dyrekcji naszej szkoły, urządzić uroczystą akademię w dniu rocznicy i zaprosić na nią przodowników pracy i delegację młodzieży jednej z fabryk łódzkich.

Skutki dewaluacji funta Spadek eksportu brytyjskiego

LONDYN (PAP). — Ogłoszone oficjalne dane bilansu handlowego za październik br. przy ogólnej wartości eksportu brytyjskiego 156 milionów funtów szterlingów, deficyt w październiku wyniósł 37 milionów funtów, przewyższając o 2 miliony deficyt wrześniowy. Eksperti finansowi stwierdzają, że cyfry październikowe wykazują negatywne skutki dewaluacji, które przejawiały się w zwiększonej wartości importu. Drobna zwiększona wartość eksportu do strefy dolarowej nie wystarczyła dla neutralizowania tych niekorzystnych skutków dewaluacji.

Depesze hutników polskich Do Prezydenta RP Bolesława Bieruta

KATOWICE (PAP). — Uczestnicy I Krajowej Narady Stalowników hutnictwa wystosowali depesze do Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta i Ministra Obrony Narodowej Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego.

W depeszy do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tow. Bolesława Bieruta uczestnicy narady piszą, co następuje:

„Przedownicy pracy, majstrowie, technicy, inżynierowie stalowni polskich, zebrani na I Krajowej Naradzie stalowników hutnictwa w Katowicach, przesyłają Wam, Obywatelu Prezydencie wyrazy głębokiej czci i poważania.

Donosimy Wam, Obywatelu Prezydencie, że podczas narady zapoznaliśmy się z metodami pracy produkujących załóg naszych stalowni i dzięki wymianie doświadczeń ustaliliśmy drogi dla zwiększenia produkcji stali i podniesienia jej jakości. W ten sposób przygotowaliśmy staniemy do realizacji zadań budowy fundamentów socjalizmu w naszym kraju, oczekujących nas w okresie Planu 6-letniego.

Na tej drodze wskazaniemi będą nam historyczne uchwały III Plenum Komitetu Centralnego naszej Partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przodującej siły narodu polskiego. Realizując uchwały tego Plenum i Wasze wskazania stale pogłębiać będziemy czujność rewolucyjną, strzec rozwoju naszych zakładów pracy — twierdzić budownictwa socjalistycznego — chroniąc je przed wszelkimi próbami dywersji i sabotażu ze strony agentów imperializmu i ich wspólników z klki Tito i Rankowicza.

Zapewniamy Was, Obywatelu Prezydencie, że wszelkim tego rodzaju próbom przeciwstawimy żelazną dyscyplinę w pracy i codzienną systematyczną walkę o wzrost wydajności i oszczędności”.

Do Marszałka Polski KONSTANTEGO ROKOSSOWSKIEGO

W telegramie zaś do Ministra Obrony Narodowej Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego uczestnicy narady stwierdzają:

„W chwili, gdy na czele Odrodzonego Wojska Polskiego stanął Włoch, bohater spod Stalingradu, Kurska i Berlina, wychowanek znakomitej stalnowskiej szkoły dowódców, uległa dalszemu wzmocnieniu siła obrony naszego kraju i światowego frontu pokoju.

Wiemy, że objęcie przez Was naczelnego dowództwa Wojska Polskiego stanowi godną odpowiedź podjętą wojennym, co zgodne jest z wolą całego narodu polskiego i zapewnia trwałość naszych granic na Odrze i Nysie, wykutych wspólną walką żołnierza radzieckiego i polskiego.

My, stalownicy, służąc naszą codzienną pracą tym samym wielkim celom wzmocnienia Polski i światowego frontu pokoju, zapewniamy Was, Obywatelu Marszałku, że dołożymy wszystkich sił dla podniesienia produkcji stali i zbudowania fundamentów socjalizmu w Polsce”.

Następują podpisy:

Dziękuję skórę na niedźwiedziu...

Blok anglosaski próbuje zagarnąć byłe kolonie włoskie w Afryce

Zakulisowe machinacje państw zachodnich w Komisji Politycznej ONZ

NOWY JORK (PAP). — Zgromadzenie Narodów Zjednoczonych zakończyło dyskusję nad sprawą b. kolonii włoskich.

Przed głosowaniem wygłosił przemówienie delegat ZSRR Arutunian, który zdementował znowu Stany Zjednoczonych, Anglii, Francji i Włoch co do podziału b. kolonii włoskich wbrew woli i interesom miejscowej ludności. Podkreślił on, że od początku dyskusji nad tą sprawą zarzucały się dwie tendencje: pierwsza wyrażająca postępowe zasady i domagająca się przyznania niepodległości b. koloniom włoskim natychmiast lub po upływie krótkiego okresu czasu, podczas którego ustanawia się powiernictwo ONZ nad tymi krajami. Takie stanowisko, odpowiadające interesom ludności b. kolonii włoskich oraz zasadom Organizacji Narodów Zjedn. zajmowała delegacja radziecka i delegacje ZSRR, Polski, Czechosłowacji i BSRR.

Rzecznikami drugiej tendencji były mocarstwa kolonialne — USA, Anglia i Francja — oraz Włochy, pragnące odzyskać chociażby część swych byłych posiadłości. Mocarstwom tym chodziło o dokonanie podziału b. kolonii włoskich. W maju 1949 r. zawarty został tajny układ między Beninem a Sforzą, w myśl którego Cyrenaika miała przypaść Anglii, Tripolitania — Włochom, a Fezzan — Francji. Włochy miały poza tym otrzymać powiernictwo nad Somali na czas nieograniczony. Erytrea miała być podzielona między Abisynię i Anglię (Sudan Egipski). Ten tajny układ był inspirowany przez Stany Zjednoczone, które liczyły, że opanując całkowicie gospodarczo i politycznie terytoria, przypadające Francji, Włochom i Abisynii.

Arutunian podkreślił, że początkowo wiele delegacji, szczególnie delegacje krajów azjatyckich i arabskich — solidaryzowało się ze stanowiskiem radzieckim. Jedynie pod niebywałą presją ze strony USA i wielu zakulisowych machinacji udało się blokowi anglo-amerykańskiemu przeforsować plan Benvina — Sforzy, co prawda w formie nieco zamaskowanej, w Komisji Politycznej Zgromadzenia.

Po tym oświadczeniu Zgromadzenie przysłało do głosowania nad porządkami polskimi do zalenia komisji politycznej. Zmechanizowana większość odrzuciła, w myśl wskazówek USA i Anglii, te poprawki. Należy zaznaczyć, że poprawka polska, domagająca się uznania Libii za jedno, niepodzielne państwo, odrzucona została jedynie 23 głosami przeciwko 12, przy 15 wstrzymujących się od głosu.

Zamieszani w aferę szpiegowską dwaj francuscy urzędnicy dyplomatyczni opuścili wczoraj Polskę

WARSZAWA (PAP). — Zgodnie z żądaniem Rządu Polskiego w dniu 23 listopada br. opuścili Warszawę dwaj francuscy urzędnicy dyplomatyczni: Aymar de Brossin de Mere

i Ferdynand Renaux, skompromitowani w związku z wykryciem afery szpiegowskiej urzędnika francuskiego konsulatu w Szczecinie — Robineau.

Anglosaski projekt — kontroli energii atomowej

Całość zalecenia Komisji Politycznej została uchwalona 48 głosami przeciwko jednemu (Abisynia), przy 9 wstrzymujących się od głosu.

Delegacje ZSRR, ZSRR, BSRR, Polski i Czechosłowacji przy głosowaniu nad poszczególnymi paragrafami zalecenia wstrzymały się od głosu w sprawie Libii i wypowiedziały się przeciwko postanowieniom zalecenia w sprawie Somalii i Erytrei. Przy głosowaniu nad całością delegacje te wstrzymały się od głosu.

Zalecenie Komisji Politycznej przewiduje, jak wiadomo:

- 1 W sprawie Libii: ogłoszenie niepodległości do końca 1951 roku, administrację do tego czasu przez komisarzy ONZ, przy którym będzie funkcjonował organ doradczy, złożony z przedstawicieli USA, Anglii, Francji, Włoch, Egiptu, Pakistanu, Cyrenaiki, Trypolitunii, Fezzanu i przedstawiciela mniejszości narodowej Libii.
- 2 Somalii: niepodległość za 10 lat. Przez ten czas administracja powiernicza Włoch z organem doradczym z przedstawicielami Kolumbii, Egiptu i Filipin.
- 3 Erytrea: odroczenie decyzji na rok. Wystąpienie komisji ONZ dla zbadaania opinii ludności miejscowej.

W przededniu zjednoczenia ruchu ludowego

27 listopada zbiera się w Warszawie Kongres Zjednoczenia Stronnictwa Ludowego i Polskiego Stronnictwa Ludowego. Kongres urzędystycznie dąży do jednolitej mas biednych i średnich chłopów, dążenie, które je ożywiło od zarania ruchu chłopskiego.

Prawica ruchu chłopskiego, a — zentura burżuazji i obszarnictwa nadużywała niejednokrotnie w przeszłości hasła jednolitej, by odciągnąć masy chłopskie, od sojuszu z klasą robotniczą.

Dzisiaj zjednoczenie stronnictw chłopskich odbywa się na platformie ścisłego sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Do jednolitej jakiej urzędystywni Kongres, radykalny ruch chłopówi doszedł poprzez walkę z prawicą w ruchu ludowym i jej agenturami, poprzez walkę prowadzoną w sojuszu z klasą robotniczą. W toku tej walki nastąpiło oczyszczenie się SL z pozostałości wpływów prawicy, w toku tej walki chłopci idący za PSL — wywołili się spod wpływów kapitalistów wiejskich i niedobitków mikołajczykowskiej reakcji. Chłopolnym hasłem pod jakim następuje zjednoczenie stronnictw ludowych jest dalsze umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego, tego sojuszu, który pomnaża siły obozu postępu i przeobrażeń społecznych w Polsce i już dotychczas dał chłopom ogromne zdobycze. Dzięki sojuszu robotniczo-chłopskiemu została przeprowadzona reforma rolna, w sojuszu robotniczo-chłopskim badawaliśmy gręby państwa ludowego i gromiliśmy jego wrogów wewnętrznych i zewnętrznych.

Wszystkie te osiągnięcia były możliwe dzięki przodownictwu klasy robotniczej w sojuszu robotniczo-chłopskim. Prawicowe kierunki polityczne w ruchu ludowym zwalczają ze wszystkich sił idee przodownictwa proletariatu. Zjednoczenie ruchu ludowego następuje na gruncie rozgromienia tych prawicowych koncepcji, na gruncie uznania przodowniczej roli klasy robotniczej. Podkreśla to program zjednoczenia stwierdzający, że celem jego jest obrona władzy sprawowanej przez lud pracujący pod przewodem klasy robotniczej.

Pomocą i oparciem dla nas we

czyli „świński trust”

PZPW Nr. 1
wykonały
plan roczny
Dnia 22 bm. o g. 17-ej
PZPW Nr. 1 wykonały
plan roczny w tkaniach
goitowych, na 5 dni
przed terminem.

